

ఒక చిన్న అబద్ధం

కుత్కోపి
సుబ్బారావు

ఒక చిన్న అబద్ధం...!
 ఎంత ఉపకారం చేసిందో...!?
 ఒక ఆశకి ప్రాణం పోసింది...
 నిరుత్సాహపు చీకట్లో అగ్గిపుల్ల
 గీసింది.
 మహేశ్వర్‌కి థ్యాంక్స్ చెప్పాలి.
 ఆ ఐడియా తట్టింది అతడికే.
 అవసరంతో కంగారుపడ్డం
 సహజం. కానీ, అవసరంలో
 చప్పున ఐడియా రావడమే
 విశేషం.

(ప్యూకర్)

“ఆ ఐడియా మహేశ్వర్ మెదళ్లో మెరుపులా మెరిసింది... నాకు కాంతి ఏచింది.” అనుకున్నాడు అనంత్.

“దేనికీరా కంగారూ... ట్రైన్ మిస్సవుతాననే ఆలోచిస్తున్నావు కానీ- ట్రైన్ మిస్సవకూడదన్న ఆలోచన చెయ్యడంలేదు నువ్వు...” అని మహేశ్వర్ నింపాదిగా అన్నప్పుడు అర్థం చేసుకోలేకపోయాడు అనంత్.

పాదరసంలా వీధిలోని కాంపౌండ్ దగ్గరికెళ్లి ఫోన్ చేసి వచ్చాడు మహేశ్వర్. వచ్చి రాగానే- “తొందరం లేదు... కృష్ణా ఎక్స్ప్రెస్ ప్లాట్ ఫారం మీద అరగంట ఆగుతుంది... నిదానంగా లగేజంతు సర్దుకో... సర్టిఫికేట్స్ అన్ని సరిగా వున్నాయో లేదో- ఓసారి వెరిఫై చేసుకో. మరో పదిహేనుముషాల తర్వాత బైల్డే రినా మనం నిశ్చింతగా ట్రైన్ అందుకోగలం...” అన్నాడు దృఢంగా.

“థ్యాంక్యూ మహేశ్వర్” ఇంతకీ నువ్వు ఫోన్ చేసిందెవరికిరా? రెండు నిముషాలు ఆగే కృష్ణా ఎక్స్ప్రెస్ని అరగంటపాటు ఆపేయమని ఎవరితో చెప్పావ్? నీకు అంత పలుకుబడి ఉందని నాకెప్పుడూ చెప్పలేదే?!” సందేహాని వృత్తి కోసం అడిగాడు అనంత్.

“వెరీ సింపుల్... వన్డబుల్ జీరోకు డయల్ చేశా...” కొంచెం గర్వపడు తూనే చెప్పాడు.

“చేసి, ఏంచెప్పావ్?” అనంత్లో ఆతృత పెరిగింది.

“ఏం చెప్పానా? నేను ప్లాట్ ఫారం మీంచి మాట్లాడు తున్నానండీ... ఇక్కడే వరో ఇద్దరు వ్యక్తులు మాట్లాడుకోవడం విన్నాను... ట్రైన్లో అమర్చిన బాంబు ఇక్కడ పేలుద్దామా! బ్రిడ్జిపైన పేలుద్దామా- అని ఉర్దులో మాట్లాడుకుంటున్నారు... మీరు వెంటనే రావాలి. ట్రైన్ కేదో ప్రమాదం జరగబోయేలా ఉంది... అన్నెప్పాను...” మహేశ్వర్ ముఖంలో తొణుకు లేదు... ధీమాగా ఉన్నాడు.

“మళ్ళీ థ్యాంక్స్ రా... ఈ ఉద్యోగం వస్తే... మొదటి జీతమంతా నీ పేరిట ఏ అనాధాశ్రమానికో విరాళంగా ఇస్తా...” అతడి రెండు చేతులూ పట్టుకున్నాడు అనంత్ కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా...

చిన్న అబద్ధమే... ఒక ఆశని నిలబెట్టింది. ఒక జీవితానికి దారిచూపబోతోంది. తప్పులేదు. అవసరానికీ, అదీ అత్యవసరానికి అబద్ధం ఆడినా, స్వార్థంలేని అబద్ధం సాక్షాత్తు నూరు నిజాలతో సమానం... దాటిపోతున్న వయసుకు చివరి ఇంటర్వ్యూ. ఫలితం ఖచ్చితంగా ఉండాలని పకడ్బందీగా మూడు లక్షలతో అన్ని ఏర్పాట్లూ చేశాడు అనంత్ తండ్రి చతుర్వేదుల సీతారామయ్య.

ఆ ఇంటర్వ్యూకే విజయవాడ బయల్దేరాలి అనంత్. అర్థం పర్థం లేని పవర్ కట్ కారణంగా, గీజర్ పన్నేయటంలేదు... అక్కడ్నుంచి అన్నీ అయిదేసి నిముషాలు లేటు. ఎప్పుడూ లేటాచ్చే కృష్ణా ఎక్స్ప్రెస్! ఈరోజు ఖచ్చితంగా కర్వెక్ టైమ్! అది మిస్సయితే టైమ్ కి ఇంటర్వ్యూ అందుకోవటం చాలా కష్టం!

కాలం కత్తిపడవ అన్నాడో ఆధునిక కవి.
కత్తి పడవ మూడేళ్ల సముద్రంలో ముందుకు సాగిపోయింది. చరిత్రని కడుపులో దాచుకొని-

ఈ మూడేళ్ల కాలంతో చాలా జరిగిపోయాయి. మొదటి జీతం అనంత్ మహేశ్వర్ పేరిట అనాధాశ్రమానికి ఇచ్చాడో లేదో తెలీదు కాని, అతడికా ఉద్యోగం వచ్చి మాత్రం మూడేళ్లయింది... పెళ్లి కూడా అయిపోయింది... ఇప్పుడు అనంత్ కొడుక్కి ఏడాదిన్నర వయసు. మొన్నా మధ్యనే కేరళ కాన్వెంట్లో ఆయమ్మలకు అప్పగించాడు.

చతుర్వేదుల సీతారామయ్య సబ్ రిజిస్ట్రార్ గా ఆర్వెల్ల క్రితమే రిటైరైపోయారు. వంశోద్ధారకుడొక్కడే! అనంత్ పుట్టిన ఆరేళ్లకే భార్యపోవడంతో- అనంత్ని గారాబంగా పెంచుకున్నాడు- చదువులకు బయటకు పంపకుండా! మనవడు పుట్టి ఉండకపోతే వృద్ధాశ్రమాన్ని గురించి ఆలోచించేవాడేమో- ఇప్పుడైతే వాడి ఆలనా పాలనా చూసుకోవడానికి ఆఫీస్ అవర్సంత టైం కూడా సరిపోవటంలేదు. ఆయమ్మల

దగ్గరికి వెళ్లే ముందు, వచ్చాక-మనవడితోనే ఆయన కాలక్షేపం. రోజుకి ముప్పయ్య గంటలైతే బాగుండనిపిస్తుంది. కానీ, కాలం కత్తి పడవ... అదెవరి మాటా పట్టించుకోదు.

అనంత్ కైతే ఉద్యోగం వచ్చింది కానీ మహేశ్వర్ కి ఆ అవకాశం రాలేదు. కారణాల లోతుల్లోకి వెళ్లకుండా ఉండగలిగితే ప్రస్తుతం మహేశ్వర్ ఓ టాక్సి కొనుక్కుని తనే డ్రైవర్ గా ఫిక్స్ అయిపోయాడు. రెండు చేతుల్నీ నాలుగుచేసుకొని, నాలుగు చేతులూ సంపాదిస్తున్నాడు. స్వతహాగా తెలివితేటలు పుష్కలంగా ఉన్నవాడు కాబట్టి, టాక్సీని ప్రభుత్వానుపత్ర ముందే స్టాండులో రికానా పెట్టించాడు. చావు గిరాకీ తగిలితే టెన్ ఈస్ట్ ఎయిట్ రాబడి... అంటే ఖర్చు పది-లాభం ఎనభై! మామూలు రిటైర్మెంట్ వచ్చిందంటే పదికి ఇరవై కలిసి వస్తుంది.

మహేశ్వర్ టాక్సీకున్న ఒకే ఒక సుగుణం - నొప్పులుపడే ఏస్త్రీ కోసమైనా అది ప్రీ అంబులెన్స్ గా మారిపోతుంది. అతను-అవతల పదివేలరూపాయల అద్దె గిరాకీ వున్నా, మొట్టమొదటి అవకాశం మాత్రం గర్భవతులకే ఇస్తాడు. ఆ కారణంగానే మహేశ్వర్ టాక్సీ సిటీలో అందరి నోళ్లలోనూ చిత్తడిగా నానిపోయింది.

చావు మేళాన్ని తీసుకెళ్తున్నా అతడి టాక్సీని చూసి “పాపం ఏతల్లికి పురుడో చ్చిందో! దేవుడా! సుఖంగా కాన్పు అయ్యేట్లు చూడు తండ్రి! అని మనసులోనే మొక్కుకునే ఆడవాళ్లంతమందో... వాళ్లని మొక్కులు మొక్కినా కానుపెప్పుడూ సుఖంగానో, ప్రశాంతంగానో అవదు. అదెప్పుడూ భయంకరమైన నరకమే... అమ్మ మాత్రమే అనుభవించే ప్రత్యక్ష నరకం...

పల్లెటూళ్లకి జబ్బు చేస్తే మహేశ్వర్ కి మహారాజయోగం పట్టినట్టే... సిటీ

అపోలో హాస్పిటల్ గ్రూప్
ఇప్పుడు తిరుపతిలో
అపోలో క్లినిక్

అత్యంత నాణ్యమైన వైద్యసేవలు
అందిస్తున్న అపోలో క్లినిక్ నందు
ముందస్తు ఆరోగ్య సేవలు
(టోటల్ బాడీ చెకప్) అందిస్తున్నది
ముఖ్యంగా

- **అపోలో మాస్టర్ హెల్త్ చెకప్**
- **అపోలో ఎగ్జిక్యూటివ్ హెల్త్ చెకప్**
- **అపోలో హార్ట్ చెకప్**

ఇందులో ఒక మనిషి ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన అన్ని పరీక్షలు చేయడం జరుగుతుంది

వీటితో పాటు

➤ క్లినికల్ ల్యాబ్	➤ X-Ray
➤ ECG/TMT/Echo	➤ 24 hrs Pharmacy
➤ Ultra Sound	➤ డెంటల్ క్లినిక్

Complete Healthcare. Under One Roof

అపోలో క్లినిక్ నెం. 19-9-29/ఎ, తిరుచామూరు రోడ్ శంకరంబాడి సర్కిల్
తిరుపతి - 517 501 ఫోన్ : 0877-2255277, 377, 477
ఈ మెయిల్ : tirupati@theapolloclinic.com

చుట్టూ ఉన్న పల్లెల్లో గోడలపైన, 'ఆత్మ బంధు-94405 29785- అర్థ రాత్రయినా అపరా త్రయినా ఒక్క ఫోన్ కొట్టండి.. క్షణాల్లో మీ ఇంటి ముందు ఉంటాను...' అంటూ ఎమర్జెన్సీ 108 ఫిలాసఫీని కాపీకొట్టి మరీ రాయించేశాడు. ఐడియా క్లిక్కయ్యింది.

ఫోన్ల మీద ఫోన్లు వర్షంలా వచ్చి పడుతుంటాయి. దాంతో రోజూ ఫోన్ కాల్స్ కి కొన్ని అబద్ధాలతో జనాల్ని తన టాక్సీకోసం నిరీక్షించేలా చేసుకోవటాని క్కూడా అలవాటు పడిపోయాడు.

మొన్నకి మొన్న- "ఫలానా మంత్రి తాలూకు, చిన్నింటి పాపగారండీ... పాపం...మంత్రిగారిపైన అలిగి విషం తాగేసింది పిచ్చిది... ఆస్పత్రిగేటు దాకా వచ్చేశాను...దించేసి మీ ఊరికి వచ్చేయటమే... ఇదిగో...మహా అంటే అరగంట.." అంటూ ఒక అబద్ధం.

వాస్తవానికి కాకా హోటల్లో వేడివేడి సమోసాతో పాటు దమ్మకీ చాయ్ లాగిస్తున్నాడా పూట. టాక్సీడ్రైవర్లతో తీరిగ్గా బైరాయించి చమ్మీలు వొదులుతున్నాడు.

నిన్నటికి నిన్న- "గంగపట్నం దగ్గర విరాట రాజు పల్లెనే కదా...సిటీ నుండి 27కిలోమీటర్లు. ఎంత అలాగా లెక్కవేసుకున్నా ఇరవైనిముషాల ప్రయాణం... ఇప్పుడు వేదాయపాణం దగ్గరున్నాను... మన హీరో రవితేజకి-వరసకి పిన్ని కూతురౌతుంది...లవ్ పైల్యూర్...పురుగుల మందు తాగేసింది. ఐదునిముషాల్లో దించేసి.. అంటే.. అర

గంటలో ఖచ్చితంగా మీ ఇంటి ముందు ఉంటాను... సరేనా?" అంటూ మరో అబద్ధం ఆడేశాడు-

మోకానిక్ నాగూరు షెడ్యూల్ టాక్సీ రిపేర్ చేయిస్తూ!!!

కొందరికి అబద్ధాలాడటం సరదా..టైంపాస్ చేయడానిక అబద్ధాలాడుతుంటారు... ఎదుటి వాళ్ల మెహార్బానీ పొందటం కోసం అబద్ధాలాడుతుంటారు కొందరు. తాము చాలా తెలివైన వాళ్లమని జనాల్ని నమ్మించటం కోసం అబద్ధాలాడుతుంటారు. కానీ, మహేశ్వర్ దగ్గరికొచ్చేసరికి అన్ని సూత్రాలూ విభేదిస్తాయి. అతను అవసరం కోసమే అబద్ధాల్ని అలవాటు చేసుకున్నాడు. దానివల్ల జరిగే లాభ నష్టాల్లో అతడికి నిమిత్తం లేదు.

తన అవసరం తీరాలి- అంతే!

నవజీవనకి నెల్లూరు చేరుకున్నాడు అనంత్. కరెక్ట్ టైమ్ కే వచ్చింది. ఒక్క రెండంటే రెండు నిముషాలే లేటు. భారతీయ పరిపాటిలో ఆమాత్రం ఉండాలి. యధార్థంగా క్షమించేయవచ్చు. అయినా అనంత్ కిప్పుడు కరెక్ట్ టైమ్ లు ఆలస్యంతో పెద్దగా నిమిత్తం లేదు.

మహేశ్వర్ అంతక్రియల్లో పాల్గొనడానికొచ్చాడు. బాడీ, ఇంకా పోస్ట్ మార్టమ్ దశలోనే ఉందని, ట్రైన్ నెల్లూరుకి చేరే మొందే మహేశ్వర్ బామ్మర్తి రఘునాథ్ ఫోన్ చేసి చెప్పాడు. అతడు

108 ఎమర్జెన్సీ అంబులెన్స్ కి ఫైలట్ గా పని చేస్తుంటాడు. పోస్ట్ మార్టమ్ పూర్తయ్యే సరికి మధ్యాహ్నం మూడు దాటొచ్చున్నాడు. సాయంత్రం ఆరు గంటలకి ఎత్తుబడి పెట్టుకున్నారు.

ప్లాట్ ఫారం పైన దిగ్గానే కృష్ణా ఎక్స్ ప్రెస్ ఉదంతం గుర్తొచ్చింది అనంత్ కి! ఆపూట మహేశ్వర్ కృష్ణా ఎక్స్ ప్రెస్ ని అరగంట పాటు స్టేషన్ లో ఆగేలా చేసి ఉండకపోతే తనకు జీవితంలో ఉద్యోగ యోగం ఉండేది కాదు. కన్నీళ్లు తన్నుకొచ్చాయి. ముఖం తుడుచుకుంటున్నట్టు కర్నీఫ్ తో కన్నీళ్లూ తుడుచుకున్నాడు ప్రయాణికుల మధ్య నడుస్తూ. ఆ నడక వేయింగ్ మిషన్ దగ్గర మంత్రం వేసినట్టు ఆగిపోయింది. ఎప్పుడు స్టేషన్ లోకి అడుగు పెట్టినా ముందుగా మహేశ్వర్ ఆ వేయింగ్ మిషన్ కి బరువు చూసుకునేవాడు. అతనికదో అలవాటు.

'పెరుగుతున్నాయా, తరుగుతున్నామా అని కాదురా! ప్రమాదపు అంచులు దాటుతున్నామా అని చూసుకోవటానికి వెయిట్ చెక్ చేసుకోవాలి' అంటూ మేధావిలా మాట్లాడేవాడు. వాడి ఆ మేధావి తనమే... చివరికి వాడి ప్రాణాలు హరించేసింది.

మహేశ్వర్ కి శ్రద్ధాంజలి పూర్వకంగా వేయింగ్ మిషన్ కి నిలబడ్డాడు అనంత్. రూపాయి కాయిన్ వేస్తే టిక్కెట్ బరువుతో పాటు భవిష్యత్తులో జరగబోయే ఓ జ్యోతిషం టిప్ కూడా వస్తూంది.

తిరగేసి చదివాడు-

"మీ బాల్యమిత్రుల్ని కలిసి సరదాగా గడుపుతారు"- పెదవులపైన చిరునవ్వుతో పాటు కళ్లల్లో నీళ్లూ చిందాయ్-విరక్తిగా!

అనంత్ కి బాల్యమిత్రులంటూ లేరు. ఉన్న మిత్రుడు ఒక్కడే... అతడితో ఇప్పుడు సరదాగా గడపటం ఎక్కడ? కనీసం కన్నీళ్లతో గడపటం కూడా సాధ్యపడదేమో!

తనని వదిలేసి వెళ్లిపోయినందుకు బాధలేదు అనంత్ కి... నాలుగేండ్ల కూతుర్ని, రెండేళ్ల కొడుకునీ వదిలేశాడు. నూరేళ్లు నీడలా తోడుంటానని అగ్ని సాక్షిగా ప్రమాణం చేసిన భార్య సుజాతని వదిలేశాడు. కన్నతండ్రిని వదిలేశాడు. చివరికి తొమ్మిది నెలలు కడుపులో మోసి, కని, పెంచి పెద్ద చేసిన అమ్మని కూడా వదిలేశాడు. అందర్నీ వదిలేసి ఒంటరిగా వెళ్లిపోవడానికి సిద్ధమైపోయాడు... అదీ బాధ.

ఆటో ఎక్కి నేరుగా గవర్నమెంటు ఆసుపత్రికి చేరుకున్నాడు. పోస్ట్ మార్టమ్ గది ముందు-బంధువులందరూ చేరారు అప్పటికే! అన్నందేవర వంశం వాళ్లంతా దాదాపుగా జిల్లాలోనే ఉన్నారు... దూరా భారం రావల్సిన వాళ్లు బహుశా ఎవరూ ఉండకపోవచ్చు. ఒక్క భార్య సుజాత తరపు బంధువులే ఒంగోలు నుండి రావాలి. వాళ్లూ ఈ పాటికి వచ్చేసే ఉంటారు. ఉదయం ఎనిమిది గంటలకి ప్రమాదం

జరిగింది... తొమ్మిదింటికల్లా అందరికీ అందింది కబురు.

పురుగులమందు తాగి ఆత్మహత్యాయత్నం చేసిన రైతు కుటుంబం నుండి ఫోన్ వస్తే వెంకటా చలానికి (గ్రామం పేరు) తీసుకుని బయల్దేరాడు- మహేశ్వర్. చనిపోయే మనిషి ప్రాణం నిలబెట్టాలి- డైవర్షన్ రోడ్డు నుంచి బైపాస్ రోడ్డులోకి క్రాస్ చేస్తుండగా పద్నాలుగు చక్రాల ట్రైలర్ గుడ్డేసింది.

కార్లోంచి ఎగిరి రోడ్డు మీద పడ్డాడు మహేశ్వర్. ఇరవైనిముషాలపాటు రోడ్డు మీద అతడి శరీరం చేప పిల్లలా గిలగిల కొట్టుకుంది. ఆ తర్వాతే ప్రాణం పోయింది.

పోస్ట్ మార్టమ్ గది దగ్గరికి చేరుకునే సరికే రఘునాథ్ ఎదురొచ్చాడు. అప్పటికే కళ్లలో కన్నీళ్లారి పోయినట్టున్నాయి...

“రఘు! పోస్ట్ మార్టమ్...?” తనే ముందుగా

ప్రశ్నించాడు అనంత...

“అయిపోయిందన్నాయ్! అంబులెన్స్ కోసం ఎదురుచూస్తున్నాం.. అది రాగానే బయల్దేర టమే...” చెప్పాడు రఘు.

“అంబులెన్స్ దేనికి రఘు! నువ్వే 108 హైల ట్వి కదా- పర్మిషన్ తీసుకో... అందులోనే తీసు కెళ్దాం...”

“108 ఎమర్జెన్సీ ప్రాణదాత అన్నయ్యా! శవాలు తీసుకెళ్లడానికి పర్మిషన్ ఇవ్వరు...”

“108 ఎమర్జెన్సీ ప్రాణ దాతైనా ఏమిటి లాభం? జీవదాతైనా ఏమిటి లాభం? ఇరవైనిము షాల సేపు మీ బావ శరీరం రోడ్డు మీద గిలగిల కొట్టుకున్నప్పడెక్కడుంది మీ ప్రాణదాత...?” అనంత రఘు వంక ఉక్రోషంగా చూస్తూ అన్నాడు. ఆసన్నివేశం తలచుకుంటుంటేనే గుండెల్లో కెలికిన ట్టుంటుంది అతనికి.

“నా బాధ కూడా అదే అన్నయ్యా! ఒక్క నిమిషం ముందుగా బావకియాక్సిడెంట్ అయి నట్టు ఫోన్ వచ్చివున్నా ఆయన ప్రాణాలు కాపాడి ఉండే వాళ్లం... అంతకు ఒక్క నిమిషం ముందే రామాజీ వీధి నుండి ఫోనొచ్చింది. ఆంజనేయ స్వామి గుడికెదురుగా వున్న ఇంట్లో హార్ట్ ఎటాక్తో రాజాచంద్ర అనే వ్యక్తి చావుబతుకుల మధ్య ఉన్నా డని, తక్షణం రమ్మని! 108 అక్కడికి వెళ్లింది. ఆదార్లో ఉండగా బైపాస్ రోడ్లో యాక్సిడెంట్ అనీ, ఎపి26కె-1818 టాక్సీని బైపాస్ డైవర్షన్లో ట్రైలర్ గుడ్డేసిందనీ, కారు డ్రైవర్ రోడ్డు మీద పడి గిలగిలా కొట్టుకుంటున్నాడనీ-ఒక్కగుక్కలో అంతా చేప్పే శారెవరో... వైర్లెస్ సెట్లో అంతా స్పష్టంగా విని పిస్తూనే ఉంది... అన్నయ్యా! టాక్సీ నెంబరు విన్న ప్పుడే గుండె జారిపోయింది. కానీ ఫస్ట్ కమ్ ఫస్ట్ సెర్వ్ పాలసీ కింద రామాజీ వీధి కేసు అటెండ్ అయ్యాక కానీ రెండో కాల్ అటెండ్ చేయడానికి లేదు. దటీజ్ బాడ్లక్... “రఘు స్వరం బాధగా పలికింది.

“అయినా రఘు! రామాజీ వీధిలో చూసు కుని, బైపాస్ చే రుకోడానికి పదిహేనిముషాలు చాలుకదా?”

“అవును...చాలన్నయ్యా! లెక్క కరెక్ట్ అయి వుంటే...”

“అంటే...?” ఉలిక్కిపడ్డాడు అనంత.

“ఆ వచ్చిన ఫోన్ అబద్ధం! ఆంజనేయస్వామి గుళ్లు మూడున్నాయా వీధిలో... మూడుగుళ్ల చుట్టూ తిరిగి ఎంక్వయరీ చేసే సరికే పదిహేనిము షాలు దాటిపోయాయి.... అబద్ధపు ఫోను బావ ప్రాణాల్ని మింగేసింది...” అనంత భుజం మీద తల వాలేసి పసిపిల్లాడిలా ఏడ్చేశాడు రఘు.

అతణ్ణి ఓదార్చే స్థితిలో లేడు అనంత... “ఒక ఫేక్ కాల్... ఒక చిన్న అబద్ధం... మహేశ్వర్ ప్రాణాలు పోవడానికి కారణమైంది...”

ఆ షాక్లోనే ఉన్నాడు అనంత. ★

